

Συνέδριο για τη λαϊκή ποίηση στην Ξυλοφάγου

Το Δεύτερο Λογοτεχνικό Συνέδριο Ξυλοφάγου με θέμα «Λαϊκή ποίηση και παλιές ιστορίες της Ξυλοφάγου» πραγματοποιείται αυτή την Τρίτη 31 Οκτωβρίου στις 7.30 μ. μ. Το Συνέδριο που διοργανώνει ο Παγκύπριος Πολιτιστικός Σύλλογος, σε συνεργασία με το Κοινοτικό Συμβούλιο Ξυλοφάγου και τη Συνεργατική Πιστωτική Εταιρεία Ξυλοφάγου, λαμβάνει χώρα στην Αίθουσα Τελετών του Κοινοτικού Συμβουλίου Ξυλοφάγου.

Κατά την εναρκτήρια τελετή χαιρετισμούς θα απευθύνουν ο πρόεδρος του Παγκύπριου Πο-

Β' Λογοτεχνικό Συνέδριο Ξυλοφάγου την Τρίτη 31 Οκτωβρίου

λιτιστικού Συλλόγου και Πρώτος Λειτουργός Εκπαίδευσης

Γιώργος Κιτρομυλίδης, ο πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου Ξυλοφάγου Αναστάσιος Αγγλογάλλος αλλά και ο πρόεδρος της Επιτρο-

πής ΣΠΕ Ξυλοφάγου Αντώνης Σιαθάς.

Κατά την εκδήλωση θα παρουσιαστεί το βιβλίο του Λουκά Κακουλλή «Λαϊκή ποίηση και παλιές ιστορίες της Ξυλοφάγου» από τον φιλόλογο, γυμνασιάρχη, Χαράλαμπο Καραμανώλη, τον λαϊκό ποιητή και λαογράφο Παντελή Ν. Κακολη, ενώ ο Λουκάς Κακουλλής θα απευθύνει αντιφώνηση. Θα παρουσιαστούν επίσης θεατρικά μονόπρακτα από το Κοινοτικό θεατρικό Εργαστήρι Ξυλοφάγου, σε σκηνοθεσία Πέτρου Καρατζιά. Η βραδιά θα κλείσει με μελωδίες παραδοσιακού αυλού από τον Ηλία Αντώνη Μουλάρη.

Μήνυμα ζωής από τον Στέλιο Πισή

Χαραυγή
28/10/2006

Η μυϊκή δυστροφία που χτύπησε τον Στέλιο Πισή στα πέντε του χρόνια, δεν στάθηκε καθοριστικό εμπόδιο ώστε να του στερήσει τη χαρά της δημιουργίας, ούτε να του μειώσει το αστείρευτο μουσικό του ταλέντο. Ο 30χρονος σήμερα Στέλιος, παρά την ασθένεια του η οποία τον καθηλώνει συνέχεια το κρεβάτι με ένα αναπνευστήρα, με τη βοήθεια του Ηλεκτρονικού Υπολογιστή, και του ποιντικού γράφει μια-μια τις νότες και δημιουργεί. Από τα πέντε του χρόνια φάνηκε η κλίση και το ταλέντο του στη μουσική και ξεκίνησε αρχικά να παίζει πιάνο.

Την ίδια περίοδο όμως οι γιατροί διαπίστωσαν ότι έπαυσε από μυϊκή δυστροφία τύπου Duchenne, μια σοβαρή ασθένεια που χτυπά το μυϊκό σύστημα του ασθενή με αποτέλεσμα τη σταδιακή εξασθένηση των μυών. Το 1990 άρχισε να γράφει μουσική και τραγούδια ενώ το 1994 πήρε το πρώτο του βραβείο σε παγκύπριο διαγωνισμό σύνθεσης τραγουδιού με το τραγούδι του «Είναι στολίδι του ουρανού», σε δική του ερμηνεία. Μετά από ένα χρόνο βραβεύτηκε από την Unesco στα πλαίσια του προγράμματος «Artists across the frontiers» για το τραγούδι του «Ψηφίδες». Το 1999 συνεργάστηκε με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Κρεμ-

Η συναυλία του προγραμματίζεται για τις 13 Νοεμβρίου στο Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου.

λίνου και το μαέστρο Pavel Onjiannicon στο δεύτερο προσωπικό του δίσκο με τίτλο «Υπέρβαση», ο οποίος περιέχει ορχηστρική μουσική. Γι' αυτή τη συνεργασία ο ίδιος λέει: «Δεν φα-

νταζόμουν ποτέ ότι κάποτε θα άκουγα να ερμηνεύει κομμάτια μου μία Συμφωνική Ορχήστρα και μάλιστα τόσο φημισμένη, πραγματικά όταν τα πρωτοάκουσα ήταν σαν όνειρο για μένα».

Παρά τις κινητικές του δυσκολίες και παρόλο που μπορεί και κουνά μονάχα το ένα δάχτυλο του χεριού του, συνθέτει και ενορχηστρώνει ο ίδιος τη μουσική του, αφιερώνοντας τη δουλειά του για τη στήριξη των συνανθρώπων του. Η επιμονή του να κρατιέται στη ζωή και να δημιουργεί παρά την απόλυτη καθήλωση του στο κρεβάτι, είναι ένα σημαντικό παράδειγμα.

Στις 13 Νοεμβρίου θα έχουμε την ευκαιρία να απολαύσουμε το έργο του Στέλιου Πισή στο Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου. Η εκδήλωση θα αποτελείται από δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος θα παρουσιαστεί το Ορχηστρικό έργο του Στέλιου Πισή από την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου υπό τη διεύθυνση του μαέστρου Σπύρου Πισίνου και στο δεύτερο μέρος θα παρουσιαστούν τα τραγούδια του Στέλιου Πισή από μουσικό σχήμα υπό το συντονισμό του Δημήτρη Φανή.

Όλα τα έσοδα της εκδήλωσης, μετά από επιθυμία του Στέλιου, θα διατεθούν στο Σύνδεσμο Μυοπαθών Κύπρου.

η γωνιά της ποίησης

Νεότητα Δύσκολων Χρόνων (απόσπασμα)

Τι θα κάνουν οι νεώτατοι, οι ωραίοι,
με την τραγική εφηβεία,
ραγισμένο κρύσταλλο της ψυχής,
αφανισμένο λουλούδι, άγουρο
χαλασμένο καρπό,
κίτρινο της αυγής χρώμα μελαγχολικό;
Αρχίζει μέρα συννεφιασμένη,
μ' αδιέξοδο ουρανό, βαρύ,
φορτωμένο
καταιγίδες φανερές κι ύπουλες.

Τι θα κάνουν εκείνοι, που έχουν
τα ωραία, τα φοβερά εκείνα μάτια
της νεότητας καθαρά κι αμετάπειστα;

Τα κλειστά βλέφαρά του, πολύ σκιερά,
της μονήρους αμαρτίας σημάδι,
έμοιαζαν φτερά πεταλούδας πελώριας,
όμως νυκτερινής, δίχως τα λαμπρά
χρώματα.

Του άλλου το άγριο σχεδόν, όμως τόσο
γλυκό,

καστανό ανοικτό, βλέμμα λαμπρό,
όπως των αγριμιών μ' αθωότητα,
αγνότητα κι απορία γεμάτο,
ύστερα δίθην αδιαφορία, ύστερα
περφηάνειαν οδυνηρή...

Ζωή Καρέλη

Βραδινές συναντήσεις με τον Βασίλη

Το στοίχημα με τους μεγάλους χώρους - κυρίως τα στάδια - το έχει κερδίζει και συνεχίζει να το κερδίζει πανηγυρικά μέχρι σήμερα. Μπορεί το ευρύ κοινό να έχει «κοινωνί-